

ZARZĄD
PARKU KRAJOBRAZOWEGO
„DOLINA SŁUPI”
I OBSZARÓW CHRONIONEGO KRAJOBRAZU
WOJEWÓDZTWA SŁUPSKIEGO

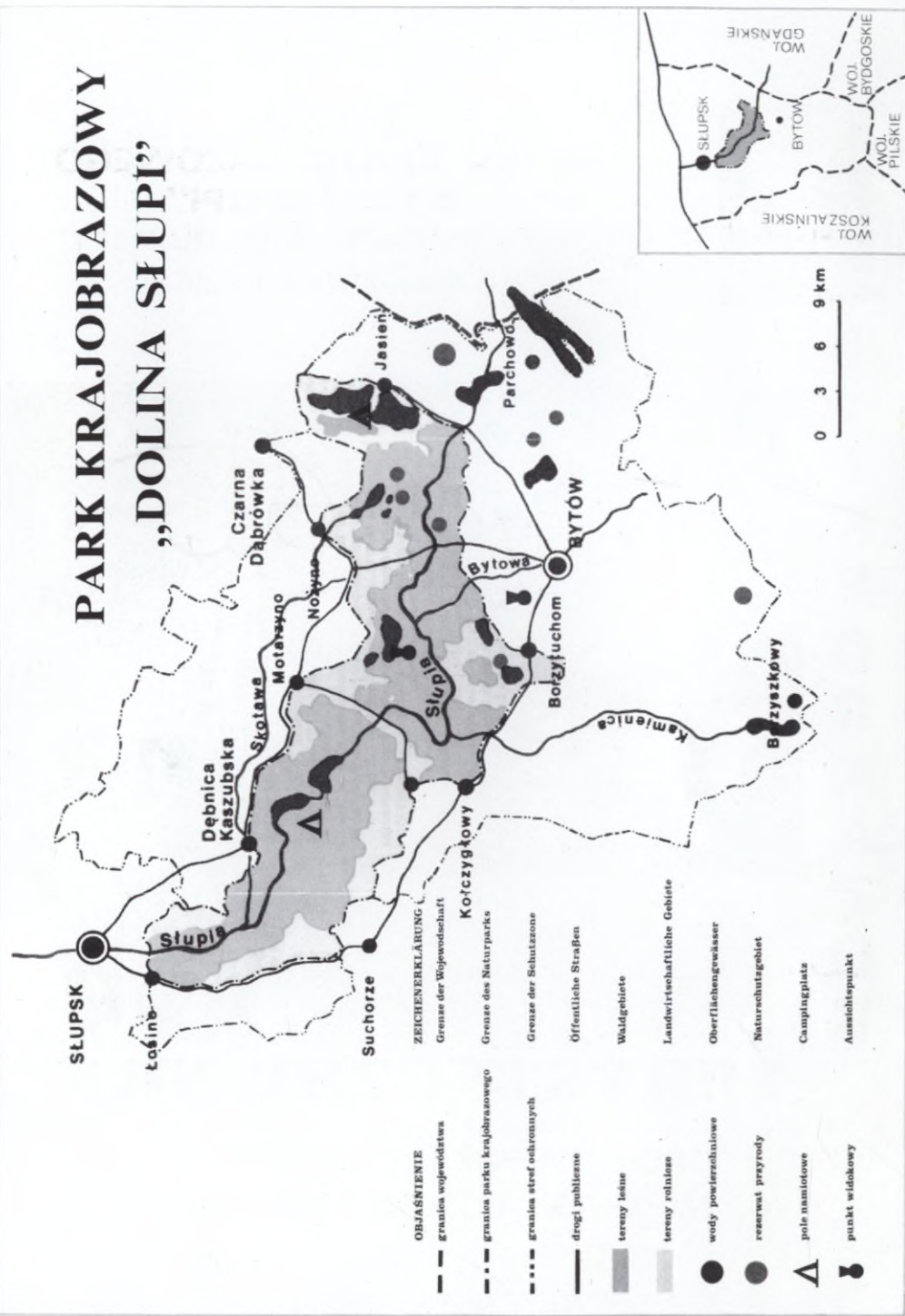
I
N
F
O
R
M
A
T
O
R

TURYSTYCZNY NR 5

ŚCIEŻKA PRZYRODNICZA
NA TRASIE ŁOSINO—KRĘPA

PARK KRAJOBRAZOWY „DOLINA SŁUPI”

Ścieżka przyrodnicza Krępa-Łosino (4 km)

Zachęcamy do wypadu za miasto i to bardzo blisko, na obrzeże Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi”, pomiędzy miejscowościami Krępa i Łosino. Rejon ten oddalony jest od centrum miasta Słupska zaledwie o 6 km, a dzięki regularnemu kursowaniu autobusów podmiejskich jest łatwo dostępny. Proponowaną trasę można zwiedzić samochodem, konno, rowerem lub pieszo.

Pałac w Krępie (XIX w.)

Zacznijmy od wsi Krępa; tu na uwagę zasługuje zachowany w dobrym stanie pałac z XIX wieku, który obecnie jest własnością PGR. Jeszcze po wojnie pałac otaczał park złożony ze starych i zabytkowych drzew — dęby, buki, świerki, klony, kasztanowce, żywotniki olbrzymie, ale to już przeszłość. Wycieczkę zaczynamy od przystanku autobusów podmiejskich, gdzie zawieszona jest mapa z informacją dotyczącą ścieżki przyrodniczej. Od niej kierujemy się w prawo i po przejściu wsi (200 m od przystanku) na rozwidleniu dróg nieutwardzonych skręcamy w prawo na zachód, zgodnie z zawieszonymi strzałkami. Przed nami rozległe łąki, dalej ściana lasu. Po przebyciu kolejnych 200 m dochodzimy do lasu i po minięciu linii wysokiego

napięcia proponujemy drobne odejście od głównej trasy, co pozwoli nam zobaczyć jedną z najciekawszych osobliwości przyrodniczych woj. śląskiego. A więc skręcamy w prawo w kierunku północnym i, obok dębów, przez łąkę dochodzimy do kępy buków (150 l.), gdzie można zatrzymać się na wypoczynek. Po minięciu kępy buków idziemy wzdłuż strumienia i po 30 metrach napotykamy leciwy dąb; przechodzimy przez stumień przed nami na podwyższeniu terenu kolejny monumentalny dąb, za nim przepływa dopływ Słupi rzeka Głażno. Skręcamy w lewo i po minięciu strumienia dochodzimy do najpotężniejszego dębu okolic Słupska — jest to „Barciś”. Wewnątrz potężna dziupla, w której może zmieścić się siedmiu dorosłych ludzi; z dziupli prowadzą żelazne klamry na najgrubszy konar. Wieku tego drzewa już nie można ustalić; wewnątrz całkowicie spróchniałe stanowi miejsce żerowania wielu gatunków owadów. Powolne obumieranie dębu trwa już zapewne ze dwieście lat i potrwa jeszcze ze sto. Wiekowy „Barciś” pamięta zapewne ludzi ubranych w skóry, którzy zamieszkiwali pobliskie grodzisko. Wracamy do głównej drogi, do miejsca gdzie przechodzi linia wysokiego napięcia. Droga na odcinku około 100 m biegnie przez las, po czym wkraczamy w przepiękną aleję brzoszową; w dali las sosnowy, a po prawej łąki. Po minięciu alei (100 m) zmierny ku rozwidleniu dróg; na chwilę skręcamy w prawo (tu prowadzą

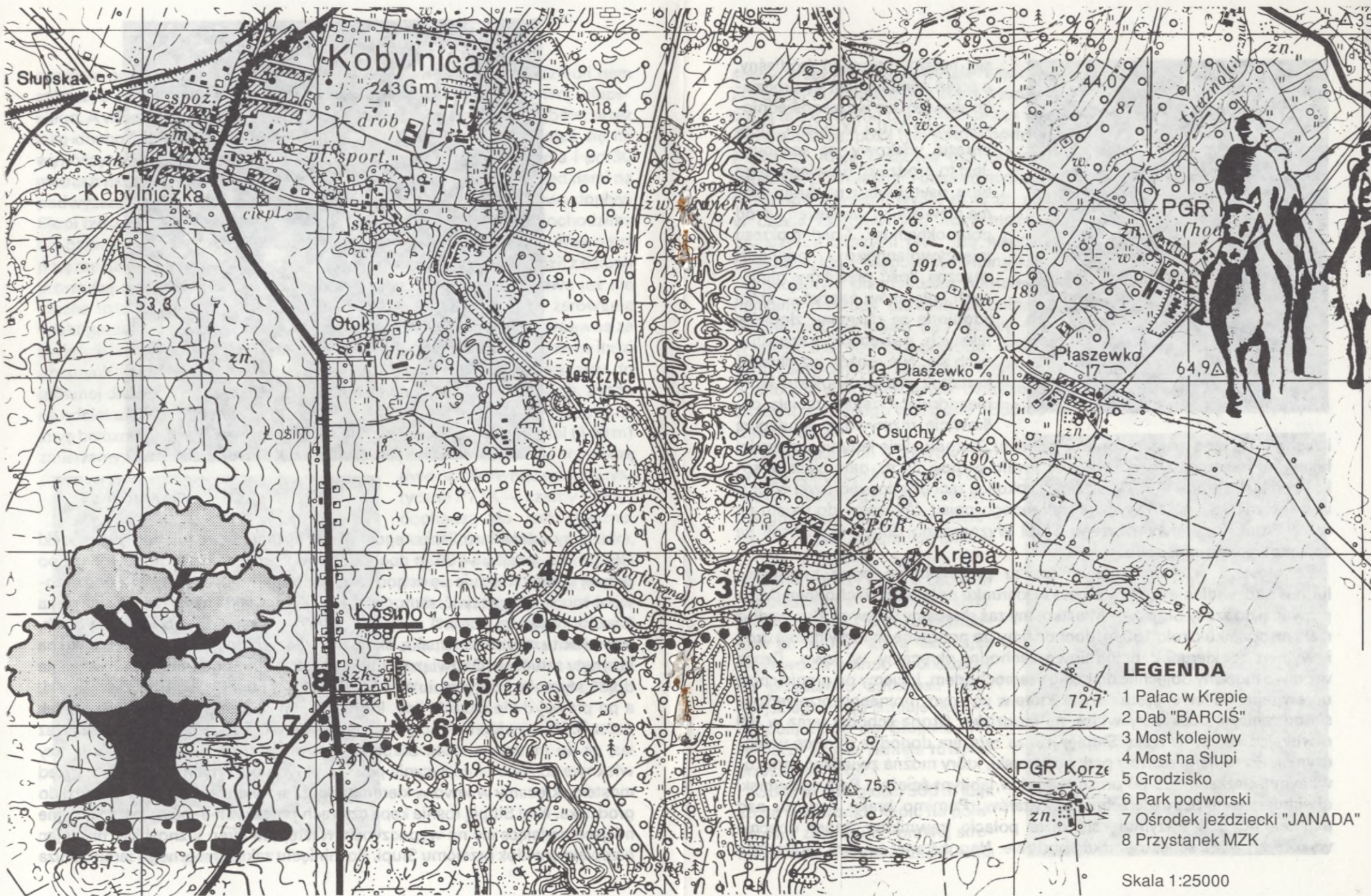
Aleja grabowa

dwa oznakowane szlaki turystyczne PTTK — czarny i żółty) dochodzą do rzeki Głażno, przez którą prowadzi kładka, a obok po prawej znajduje się dawny most kolejowy i nasyp nieistniejącego już torowiska. Ostatni pociąg przyjechał tu w 1944 r. Jest tu miejsce do zatrzymania się i wypoczynku. Wracamy do głównej trasy.

Dęby nad Słupią

Idziemy wśród lasu liściastego, mijamy strumień będący dopływem rzeki Głażno. Po przejściu 100 m dochodzimy do uroczej alejki grabowej. Tu po prawej stronie znajduje się dogodne miejsce parkingowe. Turyści zmotoryzowani mogą tu zostawić samochód i wyjść na łąki gdzie przepływa rzeka Głażno. Rzeka ta stanowi miejsce naturalnego rozrodu ryb łososiowatych, napotkać tu można szczupaka, okonia itp. Dozwolony jest połów ryb tylko na przynęty sztuczne. Obowiązuje również zakaz spinningowania od 1 września do 31 stycznia. Po minięciu alejki grabowej — po lewej stronie rozległe łąki, a po prawej dwie okazałe lipy, które w lipcu otacza upojny zapach i brzęk pszczoł. Na rozwidleniu dróg skręcamy w prawo. Droga prowadzi teraz przez las, aż do mostu na rzece Słupi. W tym miejscu na uwagę zasługują trzy wiekowe sosny o fantastycznie powyginanych odkrytych korzeniach. Przed mostem skręcamy w lewo w kierunku południowym, a droga ta prowadzi do grodziska. Nad Słupią rośnie kępa czterech potężnych dębów; jest to kolejne miejsce nadające się na wypoczynek. Następnie teren wznosi się, ukazując przepiękny widok przelomu Słupi. Po minięciu zakola rzeczno teren obniża

Kobylnica

Kobylniczka

Losinno

Krepka

PGR

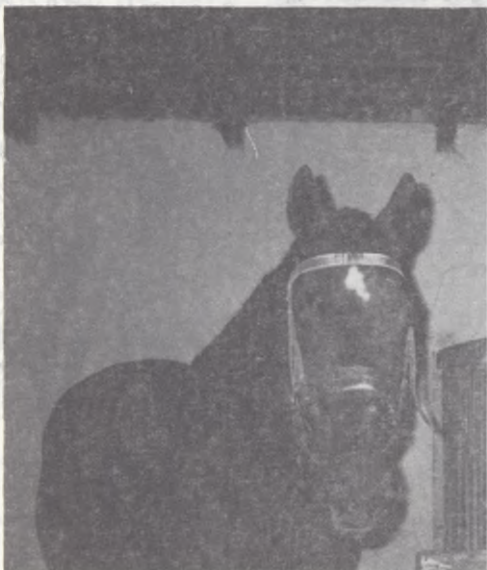
Płaszewko

PGR Korze

LEGENDA

- 1 Pałac w Krepie
- 2 Dąb "BARCIŚ"
- 3 Most kolejowy
- 4 Most na Słupi
- 5 Grodzisko
- 6 Park podworski
- 7 Ośrodek jeździecki "JANADA"
- 8 Przystanek MZK

Skala 1:25000

się; mijamy strumień śródleśny, a przed nami wznosi się grodzisko słowiańskie wczesnośredniowieczne z VIII i IX wieku, które porasta wiekowy las sosnowy. Jest to grodzisko niewiadomego typu, usytuowane na skraju pasma niewielkich wzniesień wśród podmokłych łąk. Z badań okresu międzywojennego pochodzi znaczna ilość pręślików glinianych i ułamków naczyń — które zdobione są pasmami żłobków falistych, poziomych i krzyżujących się. Nie można już określić kształtu i wielkości obiektu, który meandrująca rzeka przecięła, całkowicie rozmywając środkową

i zachodnią część majdanu oraz część wału. Zachował się jedynie wschodni łukowaty fragment. Obecnie długość wału wynosi 70 m, natomiast wysokość od lustra wody 11 m. Malownicza okolica zachęca do wędrowki wzdłuż w górę rzeki. Szlak ten wymaga odrębnego opisu. Wracamy do mostu na rzece Słupi. Przy lewym brzegu Słupi wyznaczono dogodne miejsce na zaparkowanie samochodu.

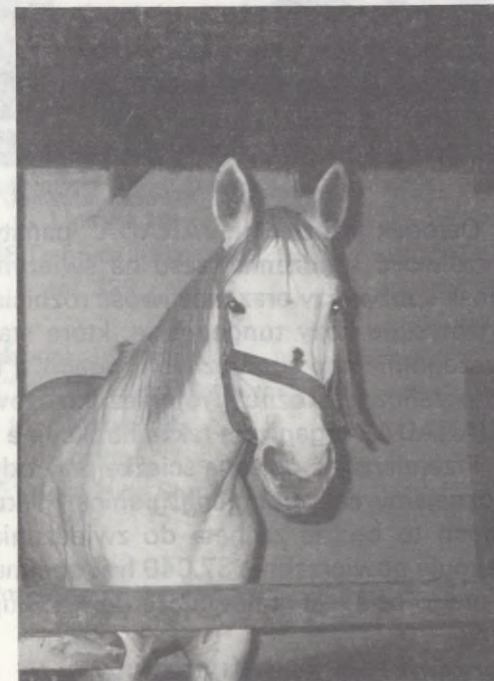
Za mostem przy drewnianym krzyżu postawionym przez miejscową ludność, rozwidlenie dróg — prosto w kierunku północno-zachodnim droga prowadzi do szosy Słupsk — Miastko, my zaś skręcamy w lewo i idąc wzdłuż rzeki na odcinku około 150 m, dochodzimy do ponownego rozwidlenia dróg i wybierając kierunek południowo-zachodni skręcamy w lewo. Drogą w prawo możemy dojechać do Łosina samochodem. Idziemy po granicy pola uprawnego, po lewej gęste zarośla, które w pewnym momencie przierzędzają się odsłaniając doskonały widok na grodzisko. Droga schodzi teraz w dół otwierając widok na rzekę Słupię; jest to zarazem dogodne miejsce wypoczynku. Przed nami okazały park podworski, który można zwiedzać oznakowanymi ścieżkami, lub po prostu wejść w labirynt ścieżek. Park podworski obejmuje teren o powierzchni 5 hektarów. Pomimo braku nadzoru nad parkiem do dziś utrzymują się duże połacie trawników, które obecnie wykorzystywane są jako boiska sportowe. Napotykamy tu dwa zarastające

stawy, przez które przepływają rwące i czyste strumienie. Z drzew na uwagę zasługują monumentalne stare jesiony, buki, graby o obwodzie 200—300 cm, a także świerki oraz ładne okazy buka zwyczajnego odmiany czerwonej i kasztanowce; poza tym godne podziwu są monumentalne daglezie, sosny i świerki. Aleją grabową dochodzimy do zburzonego pałacu, który już w okresie powojennym uległ spaleni. Pozostały jedynie kamienie, fragmenty schodów wejściowych, okna do piwnic. Tu jak głoszą mieszkańcy wsi, w czasie księżycowych nocy można napotkać zwiewną postać, której towarzyszy olbrzymi pies. Idą wspólnie przy sobie wpatrzni w świetną przeszłość, która bezpowrotnie minęła. Przy najmniejszym szmerze obraz ginie.

Specjalnym przedmiotem zainteresowania są tu dęby, które uzano pomnikami przyrody prawnie chronionymi. Przed ruinami na zachowanym podmurowaniu rośnie dąb mający 450 cm obwodu; inny, rosnący nieco w głębi, ma 600 cm obwodu. Tuż przy wjeździe do wspomnianej alei spotykamy dalsze trzy potężne dęby w obwodzie 450 cm. Wędrując alejami dochodzimy do grobowca ostatniego z właścicieli — Maximiliana von Zitzewitza żyjącego w okresie 1886 do 1937, obok rośnie dąb dalej płynie rzeka Słupia.

Ze spotkanych krzewów na uwagę zasługuje karagana syberyjska, różne gatunki tawuły, śnieguliczki, jaśminowce i dereenie. Po wyjściu z parku po prawej stronie spotykamy kolejne monumentalne trzy dęby o cechach pomnikowych. Idziemy teraz drogą polną w kierunku zachodnim do szosy, którą skręcając w prawo na północ dochodzimy do przystanku autobusu podmiejskiego, skąd istnieje dogodne połączenie do Słupska. We wsi przy szosie istnieje również przystanek PKS.

Obok w odległości 300 m idąc szosą w kierunku Kępic na południowy zachód, po prawej stronie wznosi się nowoczesna willa

otoczona egzotycznymi kwiatami oraz kilku hektarowym placem starannie utrzymanej strzyżonej trawy. Tu mieści się ośrodek jeździecki „JANADA” prowadzony przez państwo Adelę i Jana Okuniewskich. Można tu wynająć konie do przejażdżek i opisaną trasę zwiedzić w „siodle”. Konno można również zagłębić się w obszar Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi” i poznać inne przepiękne okolice, które nie zostały opisane w tym informatorze. Trasy godne są przedstawienia w kolejnych informatorach.

Ośrodek jeździecki „JANADA”

Ośrodek jeździecki „JANADA” państwa Okuniewskich oferuje ponadto możliwość spędzenia czasu na świeżym powietrzu przy ognisku. Istnieje kiosk spożywczy oraz możliwość rozbicia namiotów. Po trawniku spacerują egzotyczne kozy tungeryjskie, które stanowią nieładną atrakcję dla dzieci, szczególnie cap o potężnych rogach, z którym można zrobić sobie zdjęcie fotograficzne. Można tu również skosztować koziego mleka. W zimie ośrodek „JANADA” organizuje także atrakcyjne kuligi.

Przemierzając opisaną ścieżkę przyrodniczą od Kępy Słupskiej do Łosina, poznajemy całą północną granicę Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi”. Niech to będzie zachętą do zwiedzania pozostałych części Parku, który zajmuje powierzchnię 37.040 ha i obejmuje urozmaicony widokowo obszar, którego osią jest malownicza dolina Słupi.

Opracował: Piotr Konarski, 1993

Ważniejsze adresy:

Zarząd Parku Krajobrazowego
„Dolina Słupi”
i Obszarów Chronionego Krajobrazu Województwa Słupskiego
76-200 Słupsk, ul. Szarych Szeregów 14
tel. 436-008 w. 517, 430-248 w. 340 i 341

Regionalny Oddział
Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego w Słupsku
76-200 Słupsk, ul. Szarych Szeregów 1,
tel. 27897 i 25012

Zarząd Wojewódzki Stowarzyszenia
Ligi Ochrony Przyrody
76-200 Słupsk, ul. Szarych Szeregów 14
tel. 436-008 w. 519

Urząd Gminy w Kobylnicy Słupskiej
ul. Główna 1
76-251 Kobylnica Słupska
tel. 29070

Nadleśnictwo Leśny Dwór
ul. Lipowa 14
76-248 Dębница Kaszubska
tel. 329

Ośrodek Jeździecki
„JANADA” Adela i Jan Okuniewscy
ul. Główna 30
Łosino
76-251 Kobylnica Słupska

Skład i druk „Grawipol” Słupsk, ul. Poznańska 42. tel. 236-51
Nakład 2.000 egz.
Słupsk 1993

Dąb szypułkowy w parku podworskim w Łosinie